

ק י נ ה

על מות עזרא ז"ל

זנק נשרנו מעלה
בין שחק רם לעב,
וישמער פרוח
עד נשברו כנפיו

בכה, בכה הרוח
על מט פנפיו־זהב;
אשר המריא כנשר, -
ללחך עפר השכב.

פרץ גלדנו חוצה,
עלץ לקראת מרחב;
עמס משא הנער
עד נשברו כתפיו

עצוב, עצוב הזמר
על כבות עיניו־זהב;
אשר נשא כסער, -
לתוף עפר השכב.

נוטה נוּגן נבלנו,
בכי במיתריו;
ספור קודר ישמיע
באזן אם ואב

נגן, נגן הנבל
עלי מיתר־זהב;
אשר נולד לזהר, -
לבור אפל השכב.